



ALPERENLER EĞİTİM KÜLTÜR VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ

SİSTEM AMA NASIL BİR SİSTEM?

BÖYLE BİR SİSTEME SİTEM!

Aziz Türk Milleti,

Özellikle son birkaç yıl içerisinde Büyük Türk Milleti'nin, mutlu ve küçük bir muhteris kesim dışında, kahir ekseriyetini etkileyen öylesine büyük hadiselerle, sarsıntılarla ve toplumsal travmalarla karşılaştık ki artık yaşananları takip etmek, anlamlandırmak ve hatta hatırlamak dahi güçleşti.

Hukuk ihlallerinden kanun tanımazlığa, hukuk kılıfı giydirilmiş adaletsizliklerden bebek katili terörist başının muhatap alınmasına, milliyetçiliğine toz kondurmayanların teröristler ve çete reisleri karşısındaki tutumlarına kadar pek çok gelişmeye şahit olduk.

Halkın oylarıyla seçilenlerin, seçmenin iradesine yeniden başvurulmaksızın âdeta bir “havuç-sopa modeli” içerisinde parti değiştirmelerini gördük.

Bir türlü sona ermeyen enflasyon belası altında milletimizin her geçen gün ağırlaşan geçim mücadelesine şahit olduk.

Çocuk cinayetlerini, organize suç yapılanmalarını ve kamuoyuna “fon skandalı” olarak yansıyan, devasa boyutlara ulaştığı ileri sürülen mali hadiseleri konuştuk.

Bir zamanlar bir gazeteci beyefendinin ifadesiyle:

“Sistem sistem değil, mübarek sanki tam otomatik kurutma makinesi! Öyle bir hızla dönüyor ki anlayıp kavramak bile mümkün değil!”

Bugün toplumsal hâlimizin ve eleştirdiğimiz çarpık sistemin özeti ne yazık ki budur.

Sayın Adalet Bakanı, Cumhurbaşkanı danışmanlığının ardından İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı döneminde özellikle belediyelere yönelik “yolsuzluk ve irtikap” soruşturmalarıyla kamuoyunun gündeminde yer almış, ardından Adalet Bakanlığı görevine getirilmiştir.

Bakanlık görevine gelmesinin ardından uzun zamandır raflarda bekleyen bazı faili meçhul dosyaların yeniden gündeme alınmaya, kapanmış bazı davaların tekrar açılmaya başlandığını gördük.

Uyuşturucuyla mücadelede organize suç örgütlerine, şirketlerin finans hareketlerinden tarihimizin en büyük “fon skandalı” iddialarına kadar birçok konuda soruşturmalar ve operasyonlar peş peşe gündeme geldi.

Ancak bütün bu süreçte hukukun herkese aynı şekilde uygulanıp uygulanmadığı, gözaltı ve soruşturma yöntemlerinde siyasi veya sosyal konuma göre farklılık gösterilip gösterilmediği yönündeki tartışmalar da kamuoyunun gündeminden düşmedi.

Çünkü hukuk devletinde esas olan yalnızca suçluların cezalandırılması değildir. Esas olan, kim olduğuna ve kime yakın olduğuna bakılmaksızın aynı hukukun herkese uygulanmasıdır.

İşte tam da bu noktada, 17 yıldır Türk Milleti'nin vicdanında kapanmayan bir yarayı yeniden hatırlatmak istiyoruz:

Merhum Muhsin Yazıcıoğlu ve beraberindeki beş kişinin hayatını kaybettiği suikastı.

Burada özellikle ve hiçbir tereddüde mahal bırakmayacak şekilde ifade etmek isteriz:

Biz bu hadiseyi bir kaza olarak görmüyoruz.

Alperenler Derneği yönetimi olarak bu süreci ilk günden bu yana yakından takip ediyor, hadisenin meydana geldiği ilk günden itibaren bunun bir kaza değil, suikast olduğu kanaatini taşıyor ve bu görüşü açıkça savunuyoruz.

Aradan geçen 17 yıl bu kanaatimizi değiştirmemiştir.

Aksine, geçen zaman içerisinde ortaya çıkan bilgiler, cevaplandırılmayan sorular, çelişkiler ve soruşturma süreçlerinde yaşananlar, bu hadisenin bütün yönleriyle aydınlatılması yönündeki kararlılığımızı daha da artırmıştır.

Bizim bugün sorduğumuz soru, “Bu bir kaza mıydı, değil miydi?” sorusu değildir.

Bizim sorumuz şudur:

Muhsin Yazıcıoğlu'na yönelik suikastın bütün failleri, azmettiricileri ve olayın üzerinin örtülmesinde sorumluluğu bulunanlar ne zaman bütünüyle ortaya çıkarılacaktır?

Son dönemde kamuoyuna yansıyan açıklamalarla birlikte, 17 yıldır bir türlü bütünüyle aydınlatılamayan Muhsin Yazıcıoğlu suikastına ilişkin ana soruşturmanın yeniden derinleştirileceği yönünde bir beklenti oluşmuştur.

Ana soruşturma ile birlikte yeni isimlerin dosyaya dâhil edildiğini, helikopterden söküldüğü belirtilen kayıt cihazlarına ilişkin dosyada yeni gelişmeler yaşandığını ve soruşturmanın derinleştirileceğinin ifade edildiğini görüyoruz.

Elbette bunların her biri önemlidir.

Elbette suikastın aydınlatılmasını sağlayabilecek her bilgi, her belge, her tanıklık ve her iddia titizlikle araştırılmalıdır.

Ancak bu süreçte kamuoyunu ve bizleri son derece şaşırtan iki tutuklama haberiyle karşılaştık.

Muhsin Yazıcıoğlu dosyasını BBP ve Yazıcıoğlu ailesi adına bilabedel üstlenen ve yıllardır takip eden Av. Selami Ekici ile Emrullah Önalın'ın gözaltına alındıklarını ve ardından tutuklandıklarını öğrendik.

Üstelik Av. Selami Ekici, hadisenin bir helikopter kazası olmadığı, bir suikast olduğu tezini yıllardır açıkça savunmuş ve daha evvel verilen takipsizlik kararlarının kaldırılmasını sağlamış bir isimdir.

Söz konusu tutuklamaların, daha önce gündeme gelen ve helikopterdekilerin kırım sonrasında “infaz suretiyle” hayatlarından koparıldıklarına ilişkin görüntülerin kendilerine izlettirildiği yönündeki beyanlarla bağlantılı olduğu kamuoyuna yansımıştır.

Şüphesiz ki soruşturmanın sağlıklı yürütülebilmesi için savcılık makamının elindeki bütün bilgi ve belgeleri değerlendirmesi gerekir. Bizim herhangi bir kişi hakkında peşinen suçlu veya suçsuz hükmü vermemiz söz konusu değildir. Ancak hadisenin ilk gününden bu yana suikastın aydınlatılması için çaba gösteren bu isimlerin tutuklanması vicdanlarımızı yaralamıştır.

Aynı hassasiyetle şunu da sormak zorundayız:

17 yıldır bu dosyada cevap bekleyen onlarca soru varken, bütün bu soruların üzerine aynı kararlılıkla gidilmiş midir?

Hafızalarımızı tazeleyelim.

Bu suikastın hemen ardından neler yaşandığını bir kez daha hatırlayalım:

Helikopterin düştüğü yerin günler boyunca belirlenemediği yönünde haberler servis edildi. Arama çalışmaları sırasında farklı yönlendirmeler yapıldığı ve hedef şaşırtıldığı iddiaları kamuoyunun hafızasında hâlâ tazeliğini korumaktadır.

Merhum gazeteci İsmail Güneş'in kazanın ardından gerçekleştirdiği telefon görüşmelerindeki sesi hâlâ kulaklarımızda yankılanmaktadır. Saatler boyunca yardım bekleyen bir insanın telefonla kurduğu temaslara rağmen neden zamanında kendisine ulaşamadığı sorusu bugün dahi bütün açıklığıyla cevaplandırılmış değildir.

Köylülerin helikopterin bulunduğu bölgeye ulaştıkları ancak engellendikleri, olay mahalline Sikorsky tipi helikopterlerin indiği ve bölgede birtakım hareketlilikler yaşandığı yönündeki iddialar yıllardır kamuoyunda tartışılmaktadır.

Bunların her biri araştırılmalı, varsa kayıtları ortaya çıkarılmalı ve Türk Milleti'ne açık bir şekilde anlatılmalıdır.

Hadisenin hemen ardından Muhsin Yazıcıoğlu'nun hayatta olduğu, bacağının kırıldığı, Kayseri Tıp Fakültesine götürüldüğü ve daha sonra İstanbul'a sevk edildiği yönünde haberler yayımlandı.

Bu haberleri kim servis etti?

Bu bilgiler hangi kaynağa dayanıyordu?

Ortada böyle bir bilgi yoksa kamuoyu neden ve kim tarafından yanlış yönlendirildi?

Helikopterin kayıt cihazlarının bulunamadığı yönündeki tartışmalar sürerken dönemin Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'a atfedilen “Kazadan kaza çıkarmayın.” şeklindeki sözler de hafızalarımızdaki yerini korumaktadır.

Aradan 17 yıl geçmiş olmasına rağmen kayıt cihazları meselesinin bugün yeniden soruşturma konusu olması dahi başlı başına üzerinde durulması gereken bir husustur.

Yazıcıoğlu ailesi ve avukatlarının daha sonra ulaştıklarını ifade ettikleri radar kayıtları ve raporlarında, olay bölgesindeki hava hareketlerine ilişkin son derece ciddi iddialar gündeme gelmiştir.

Olay saatinde bölgede hangi hava araçları bulunuyordu?

Uçuş rotaları neydi?

Radar kayıtları ne söylüyordu?

Bu iddialar hangi ölçüde araştırıldı?

Türk Milleti bunların cevabını bilmek hakkına sahiptir.

Süreç boyunca kamuoyunu oyaladığı düşünülen açıklamalar, yanlış yönlendirmeler ve birbiriyle çelişen haberler gündeme geldi.

Kayıt cihazlarına ilişkin yargılamalar yıllara yayıldı.

Ve bütün bunların ötesinde, suikastın bütün yönleriyle ele alınacağı bir ana dava 17 yıl boyunca milletimizin beklediği şekilde sonuçlandırılmadı.

Buradan bir başka önemli soruyu daha sormak istiyoruz:

Hadisenin üzerinden geçen 17 yıl içerisinde, olay tarihinde sorumluluk taşıyan kurumların yetkilileri hakkında gereken bütün soruşturmalar yapılmış mıdır?

Arama-kurtarma faaliyetlerinden haberleşmeye, hava trafiğinden delillerin muhafazasına, kamuoyuna verilen bilgilerden soruşturmanın yürütülmesine kadar geçen sürecin her aşamasında görev ve sorumluluk sahibi olanların ihmali veya kusuru bulunup bulunmadığı yeterince araştırılmış mıdır?

Varsa ihmali bulunan kamu görevlileri hakkında hangi işlemler yapılmıştır?

Adaletin 17 yıl gecikmiş olması başlı başına bir adalet sorunudur.

Bugün gelineen noktada kamuoyu vicdanının bundan sonraki sürece kayıtsız şartsız güvenmesini beklemek de gerçekçi değildir.

Bu güveni yeniden tesis etmek, soruşturmayı yürüten makamların sorumluluğundadır.

Bunun yolu da soruşturmanın hiçbir kişi, makam veya siyasi yakınlık gözetilmeksizin, şeffaflık ve hukuk içerisinde sonuna kadar yürütülmesidir.

Çünkü geciken adalet, yalnızca mağdurların ve ailelerinin değil, bütün bir milletin adalet duygusunu yaralar.

Son olarak özellikle ifade etmek isteriz ki burada ortaya koyduğumuz tespit, tepki ve eleştiriler şahıslara yönelik değildir.

Bizim itirazımız, adalet duygusunu yaralayan sistemidir.

Bizim itirazımız, hukukun kişiye ve konuma göre farklı uygulanabileceği düşüncesinin toplumda yerleşmesine sebep olan anlayıştır.

Bizim itirazımız, milletimizin vicdanında 17 yıldır cevapsız duran sorulardır.

Ve bizim talebimiz son derece açıktır:

Muhsin Yazıcıoğlu suikastı bütün yönleriyle aydınlatılmalıdır.

Soruşturma nereye uzanıyorsa uzansın...

Kime dokunuyorsa dokunsun...

Hangi makamı, hangi dönemi, hangi kişiyi veya hangi kurumu işaret ediyorsa etsin...

Hiçbir iddia karanlıkta bırakılmamalıdır.

Hiçbir delil göz ardı edilmemelidir.

Hiçbir makam hukukun üzerinde görülmemelidir.

Hiç kimse korunmamalıdır.

Ve hiç kimse de delilsiz bir şekilde suçlu ilan edilmemelidir.

Bizler, bu hadisenin yaşandığı ilk günden beri savunduğumuz hakikatin peşindeyiz.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun hayatını kaybettiğı hadise bizim için bir kaza dosyası değildir. Bu, bütün yönleriyle aydınlatılması gereken bir suikast dosyasıdır.

17 yıl geçmiş olması hakikati değıştirmez.

17 yıl geçmiş olması soruları ortadan kaldırmaz.

17 yıl geçmiş olması sorumluları sorumluluktan kurtarmaz.

Ve 17 yıl geçmiş olması, bizleri adalet talebimizden vazgeirmez.

Adalet gecikebilir; fakat hakikat kaybolmaz.

Gönülden dileğımız ve milletimiz adına talebimiz şudur:

Nereye ve kimlere kadar ulaşıyorsa ulaşsın, çok gecikmiş olsa dahi Muhsin Yazıcıoğlu suikastının üzerindeki bütün karanlık noktalar aydınlatılmalı, sorumlular bağımsız Türk yargısı önünde hesap vermeli ve adalet artık tam anlamıyla tecelli etmelidir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

ALPERENLER EĞİTİM KÜLTÜR VE YARDIMLAşMA DERNEĞİ